

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2168/18-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr.sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Biserku Špoljar, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Tele2 d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269D, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-2084/15-9 od 8. ožujka 2018., na sjednici vijeća održanoj 8. svibnja 2019.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-2084/15-9 od 8. ožujka 2018.

II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj UsI-2084/15-9 od 8. ožujka 2018. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-08/15-01/212, urbroj: 376-05/DB-15-6(IM) od 30. travnja 2015., kojom je odbijen zahtjev za rješavanje spora korisnika zbog povreda pretplatničkog ugovora od strane operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2 d.o.o. (točka 1. izreke) te odbačen zahtjev za rješavanje spora korisnika Željka Jozića u dijelu koji se odnosi na naknadu štete od operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2 d.o.o. radi nenadležnosti (točka 2. izreke).

Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog niza pogrešnih i pravno neutemeljenih činjenica koje su iznesene u presudi. Ističe da je relevantno da je operatoru platio sve postojeće račune, a što sud nije valorizirao na pravi način nego je stao pristrano na stranu tuženika čime ga je grubo oštetio prema načelu iz članka 5. stavak 4. točka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama o osiguranju zaštite korisnika kao slabije ugovorne strane. Ističe da sud nije priznao (u pravitku uplatnice) da je platio sve račune za usluge Tele2 d.o.o. za telefonsku liniju da ga je isti bez pravnog osnova isključio iz sustava.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome ističe da prigovara svim navodima žalbe te smatra da je sud u provedenom upravnom sporu utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite i pravilne presude. Ističe da je tužitelj kod zainteresirane osobe imao korisnički račun broj koji je formiran pod OIB-om tužitelja i u koji ulaze svi

pretplatnički brojevi i sve usluge koje tužitelj koristi. Ističe da je tužitelj tijekom postupka pred tuženikom osporavao račun za mjesec studeni 2014. izdan od zainteresirane osobe vezano uz naknadu za prijevremeni raskid ugovornog odnosa koji se odnosi na pretplatnički broj 28. studenog 2014. raskinula ugovorni odnos s tužiteljem i obračunala naknadu za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na navedeni pretplatnički broj. Obzirom da je tužitelj imao više pretplatničkih brojeva na istom korisničkom računu, a u trenutku trajnog isključenja pretplatničkog broja postojalo je dugovanje tužitelja, to je zainteresirana osoba sve uplate koje je tužitelj dostavio proknjižila na korisnički račun. Navodi da je u tijeku upravnog postupka izvršio uvid u pregled financijskog stanja na korisničkom računu tužitelja iz kojega nedvojbeno proizlazi dugovanje tužitelja. Konačno napominje da je postupak podnošenja prigovora, kao i postupak isključenja krajnjih korisnika u slučaju ne plaćanja detaljno opisan u Općim uvjetima poslovanja zainteresirane osobe, koji sukladno odredbi članka 41. stavak 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama čine dio pretplatničkog ugovora, na koje korisnici pristaju svojim potpisom na zahtjevu za zasnivanje pretplatničkog odnosa. Predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zainteresirana osoba nije podnijela odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporavanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi u skladu s odredbom članka 73. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; dalje: ZUS), ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Ovaj sud nalazi da se osporena presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavak 1. ZUS-a (bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava).

Prema stanju spisa proizlazi da prvostupanjski upravni sud uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i činjenice koje je utvrdio uvidom u dokumentaciju priloženu u tijeku spora sukladno ovlaštenju iz članka 33. stavka 2. ZUS-a, nakon održane usmene rasprave 8. ožujka 2018. (čime se smatra da je strankama u smislu članka 6. ZUS-a dana mogućnost očitovanja o svim činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnima za rješavanje predmetnog upravnog spora) i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavak 3. ZUS-a, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, pravilno nalazi da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Naime, prema ocjeni ovoga suda, osnovano prvostupanjski upravni sud smatra da je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo te zaključio da tuženik svojom odlukom nije povrijedio odredbu članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 76/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK), odnosno da je pravilno ocijenjeno da nema osnove za prihvaćanje prigovora korisnika i odbijen zahtjev (točka 1. izreke pobijane odluke), a u dijelu koji se odnosi na zahtjev za naknadu štete od zainteresirane osobe odbacio zahtjev zbog nenadležnosti sukladno odredbi članka 41. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09) u vezi s člankom 51. stavak 1. ZEK-a.

Prvostupanjski upravni sud pravilno nakon uvida u cjelokupnu dostavljenu dokumentaciju prihvaća obrazloženje tuženika u pobijanoj odluci na svaki od višekratno podnesenih prigovora tužitelja operatoru, no time, suprotno žalbenim navodima, nije povrijeđeno na štetu tužitelja načelo osiguranja visoke razine zaštite krajnjih korisnika u

njihovim odnosima s operatorima kao slabije ugovorne strane (članak 5. stavak 4. točka 4. ZEK-a).

Naime, vezano uz osporavani račun za mjesec studeni 2014. izdan od operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2 d.o.o. na ime naknade za prijevremeni raskid ugovorne obveze za pretplatnički ugovor u iznosu od 680,00 kn proizlazi da je korisnik (tužitelj) imao dugovanje po korisničkom broju u iznosu od 892,12 kn koji se odnosi na tri pretplatnička broja (nikada nije podnesen zahtjev za razdvajanje) od kojih je još samo broj bio aktivan pa je stoga došlo do raskida ugovora od strane zainteresirane osobe i nastale obveza plaćanja naknade za prijevremeni raskid ugovora za taj broj sukladno članku 7.3.3. Općih uvjeta poslovanja zainteresirane osobe. No, po reklamaciji tužitelja Povjerenstvo za zaštitu prava korisnika je prihvatilo prigovor korisnika te je izvršena reaktivacija broja i korisniku dostavljena nova SIM kartica kako bi mogao nastaviti koristiti usluge. U odnosu na druga dva pretplatnička broja korisnik se vezano uz prigovor na naplatu naknade za prijevremeni raskid ugovora nije obratio tuženiku.

Dakle, suprotno žalbenim navodima, iz stanja spisa proizlazi da je zainteresirana osoba korisniku (tužitelju) zbog prijevremenog raskida ugovora (isključenja pretplatničke telekomunikacijske opreme iz elektroničke komunikacijske mreže) radi nepodmirenja dugovanja imala pravo naplatiti naknadu za prijevremeni raskid ugovora (članak 41. stavak 1. ZEK-a u vezi s člankom 7.3.3. Općih uvjeta poslovanja zainteresirane osobe koji su sastavni dio pretplatničkog ugovora), no, isto tako je utvrđeno da je zainteresirana osoba postupajući po želji korisnika (tužitelja) razdvojila račune za svaki pojedini priključak te obustavila postupak trajnog isključenja priključka na broj /otpisala potraživanje naknade za prijevremeni raskid ugovora i tužitelju dostavila zamjensku SIM karticu kako bi mogao ponovno aktivirati usluge.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje pravilno je na temelju odredbe članka 12. stavak 1. točka 11. i članka 17. stavak 3. a u vezi sa člankom 51. ZEK-a odlučeno kada je odbijen kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja zbog povreda pretplatničkog ugovora od strane zainteresirane osobe (točka I. izreke odluke) te u odnosu na traženu naknadu štete od zainteresirane osobe odbačen kao nedopušten (točka 2. izreke), odnosno pravilno je prvostupanjski upravni sud odbio tužbeni zahtjev s obrazloženjem koje prihvaća i ovaj sud.

Kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja a niti pravilnost primjene mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava, to ovaj sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

Stoga, s obzirom da žalitelj u žalbi ne iznosi pravno relevantne prigovore koji bi doveli u sumnju zakonitost i pravilnost prvostupanjske presude, ovaj sud nalazi da ne postaje razlozi zbog kojih se presuda pobija slijedom čega je temeljem odredbe članka 74. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima žalba odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda (točka I. izreke ove presude).

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka II. izreke ove presude).

Zagrebu 8. svibnja 2019.

Predsjednik vijeća
Marković, v.r.
Za točnost otpisane ovlaštena službenik
Tanja Nemčić
